

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 28 lipca 2016 r.

Poz. 3213

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN,4131.286.2016 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 22 lipca 2016 r.

Na podstawie art. 91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r., poz. 446) **stwierdzam nieważność załącznika do uchwały Nr XV/134/2016 Rady Gminy Płoskinia z dnia 29 czerwca 2016 r.** w sprawie określenia zasad zwrotu wydatków na świadczenia z pomocy społecznej w formie pomocy rzeczowej, zasiłków na ekonomiczne usamodzielnienie, zasiłków okresowych i zasiłków celowych, w części dotyczących § 4 oraz § 5.

Uzasadnienie:

Rada Gminy, na sesji w dniu 29 czerwca 2016 r., powołując się na art.18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 96 ust. 4 ustawy o pomocy społecznej, podjęła uchwałę, w której określiła zasady zwrotu wydatków za świadczenia z pomocy społecznej w formie pomocy rzeczowej, zasiłków na ekonomiczne usamodzielnienie, zasiłków okresowych i zasiłków celowych, stanowiące jej załącznik.

W § 4 załącznika do uchwały, Rada wprowadziła regulację przewidującą możliwość odstąpienia od żądania zwrotu wydatków za udzielone świadczenie z pomocy społecznej. Zgodnie z art. 96 ust. 4 ustawy o pomocy społecznej, rada gminy jest upoważniona do określenia w drodze uchwały **zasad zwrotu** wydatków za świadczenia z pomocy społecznej - usługi, pomoc rzeczową, zasiłki na ekonomiczne usamodzielnienie, zasiłki okresowe i zasiłki celowe. W powyższym przepisie ustawodawca określił zakres materii, która winna znaleźć odzwierciedlenie w przedmiotowej uchwale.

W ocenie organu nadzoru, Rada Gminy wprowadzając postanowienia w § 4 załącznika do uchwały, przekroczyła upoważnienie wynikające z wyżej powołanego art. 96 ust. 4 ustawy. W ocenie organu nadzoru, brak jest bowiem, na podstawie powołanego przepisu ustawy o pomocy społecznej upoważnienia do określenia kwestii związanych z odstąpieniem od żądania zwrotu wydatków za świadczenia z pomocy społecznej.

Literalne brzmienie art. 96 ust. 4 ustawy o pomocy społecznej, upoważnia radę gminy do określenia zasad zwrotu wydatków za wskazane świadczenia z pomocy społecznej. Zwrot wydatków jest jednak odmienną instytucją aniżeli odstąpienie od żądania zwrotu wydatków. Ustawodawca wyraźnie je odróżnia, co znajduje wyraz w odrębnych regulacjach - art. 96 ust. 4 oraz art. 104 ust. 4 ustawy o pomocy społecznej.

Stosownie do art. 104 ust. 4 ww. ustawy, w przypadkach szczególnie uzasadnionych, zwłaszcza jeżeli żądanie zwrotu wydatków na udzielone świadczenie, z tytułu opłat określonych w ustawie oraz z tytułu nienależnie pobranych świadczeń w całości lub w części stanowiłoby dla osoby zobowiązanej nadmierne obciążenie lub też niweczyłoby skutki udzielanej pomocy, właściwy organ, który wydał decyzję w sprawie zwrotu należności, o których mowa w ust. 1, na wniosek pracownika socjalnego lub osoby zainteresowanej, może odstąpić od żądania takiego zwrotu, umorzyć kwotę nienależnie pobranych świadczeń w całości lub w części, odroczyć termin płatności albo rozłożyć na raty.

Zdaniem organu nadzoru, instytucji tych nie można utożsamiać. W ramach bowiem regulacji ustawowych - ustawy o pomocy społecznej są one odmiennie traktowane przez ustawodawcę.

W § 5 załącznika do uchwały, Rada Gminy postanowiła, iż możliwość i zakres udzielania pomocy rzeczowej i świadczeń pieniężnych podlegających zwrotowi uzależnia się od środków finansowych

przeznaczonych na ten cel w budżecie gminy w ramach realizacji zadań własnych z zakresu pomocy społecznej.

Powyższe postanowienie również wykracza poza upoważnienie wynikające z powołanego art. 96 ust. 4 ustawy o pomocy społecznej. Nie można bowiem uznać regulacji w nim zawartej za zasadę zwrotu, odnosi się ona bowiem do możliwości i zakresu udzielania pomocy.

W związku z tym, iż Rada Gminy Płoskinia uregulowała materię wykraczającą poza zakres upoważnienia, zawartego w art. 96 ust. 4 ustawy, co stanowi w świetle doktryny oraz ugruntowanego stanowiska judykatury istotne naruszenie prawa, zaistniała konieczność stwierdzenia nieważności załącznika do uchwały, w części wskazanej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia, za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego, skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

WOJEWODA WARMIŃSKO-MAZURSKI
Artur Chojecki